

24 UUR MET

MARRY DE GAAY FORTMAN

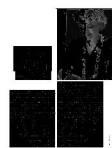
Een typische dag uit het leven van
topadvocaat Marry de Gaay Fortman.

tekst TARA VIERBERGEN

— **7.30 UUR** 'Twee keer druk ik de wekker uit. Ik denk aan wat ik gedroomd heb en blik vooruit naar de dingen die vandaag komen gaan. Ik vind dat een fijn moment. Daarna stap ik vrij makkelijk uit bed. In mijn agenda staat hoe laat mijn zoon Nicolaas (Marry heeft vier kinderen, red.) naar school moet, vandaag heeft hij het eerste uur vrij. Zoals dat gaat met een jongen die eindexamen doet, ligt hij zo lang mogelijk op bed. Deert niet, ik vind het heerlijk zijn ontbijt te maken. We ontbijten samen. Ik neem muesli met Griekse yoghurt.' — **8.45 UUR** 'Op de fiets naar uitgeverij Atlas Business Contact die bij mij om de hoek zit. Hoofdredacteur Sandra Wouters en ik hebben het kort over mijn boek *Verdrink geen dooie eend* (waarin Marry verhaalt over haar carrière als vrouw in een mannenwereld en geleerde lessen deelt als: verspil geen energie aan negatieve situaties of dwarsliggers – die ze 'dooie eenden' noemt – en onderschat de kracht van vriendelijkheid niet, red.). De vierde druk is onderweg, heel cool. Maar belangrijker nog: er komt een Engelse vertaling aan.' — **9.15 UUR** 'Ik sjees naar de Stadsschouwburg voor een afspraak met Maurits Musch, Head of Development van Internationaal Theater Amsterdam (ITA), waar ik voorzitter van de Raad van toezicht ben. Musch praat me bij over partnerships en nieuwe activiteiten. En over de voorstelling *Lam Gods* van Milo Rau, die de avond ervoor te zien was. Erg indrukwekkend.' — **10.30 UUR** 'Terug naar huis om de fiets te wisselen voor de auto. Ik

fiets altijd snel, net als iedere Amsterdammer, alsof mijn leven ervan afhangt. In de auto onderweg naar kantoor luister ik muziek, Nina Simone bijvoorbeeld. *Here comes the sun* is een verrukkelijk nummer van haar, al kan ik het wat heftigere *Shelter from the storm* van Bob Dylan ook waarderen. Ik hou van evergreens. En mijn oudste dochter Willemijn tipte me laatst Eliades Ochoa met het album *Sublime Illusion*, een aanrader!' — **10.45 UUR** 'Het eerste wat ik doe bij aankomst op kantoor is mijn agenda en mails doornemen met mijn twee onmisbare assistenten Iris en Barbara. Zij zijn echt de spinnen in het web. Ik geef bij advocatenkantoor Houthoff leiding aan een team van twaalf advocaten. De dossiers die mijn aandacht vragen, liggen al klaar op mijn bureau. Ik werk anderhalf uur geconcentreerd aan een aantal juridisch complexe zaken.' — **12.15 UUR** 'Met de auto naar een lunchbespreking met een cliënt. Onderweg bel ik met Linda van Beek van VNO-NCW. We spreken over het convenant dat we vanuit Stichting Topvrouwen hebben getekend. Daarin staat dat we willen onderzoeken of de database van 1800 vrouwen die we in Nederland hebben opgebouwd ook andere landen kan helpen meer vrouwen op topposities te krijgen. In Nederland werkt het en de ambassade in Italië is ook positief. Ze willen een conferentie in Milaan organiseren over *diversity en sustainability*. Na de call luister ik weer naar muziek. Ladysmith Black Mambazo, nog een aanrader.' — **15.00 UUR** 'Terug op kantoor heb ik een telefonische bespreking met de adviescommissie lokale media in Amsterdam, die zich bezighoudt met zendmachtiging. Er is een nieuwe aanvrager, C-Amsterdam. Als voorzitter leid ik het proces en ben ik het eerste aan-

spreekpunt naar de gemeente toe. De commissieleden hebben allemaal een gelijke stem en adviseren het college en de gemeenteraad over deze concessieverlening. We zijn unaniem; ik kan helaas niets zeggen over de inhoud, maar je leest er binnenkort vast over in *Het Parool*.'

— **16.00 UUR** 'Mijn dochter Pienk belt, opgelucht. Ze doet de master Arts and Society in Utrecht en vertelt blij dat ze uit het onderwerp is van haar masterscriptie: inclusiviteit in de kunstsector is het geworden. Dat kan zo'n bevalling zijn hè, zo'n onderwerpkruis. Ik beantwoord nog een aantal mails van cliënten, rond de dag af met Iris en Barbara en rijd naar huis om de auto weer te wisselen voor de fiets. Thuis tref ik mijn dochter Door, de tweelingzus van Pienk, die ik nog even een aai over d'r bol geef en vraag hoe het gaat. Ze zit hard te blokken voor haar tentamen gezondheidsrecht.'

— **17.00 UUR** 'Met goede vriendin en scheepsbouwer Thecla Bodewes ga ik naar een netwerkbijeenkomst in de RAI, waar we meteen de springwedstrijden van Jumping Amsterdam bijwonen op uitnodiging van de gemeente Amsterdam en de provincie Noord-Holland. Ik heb deze avond een dubbele boeking, want ik heb ook toegezegd om de nieuwjaarslezing te verzorgen voor de Kring van Amsterdamse Economen bij de Industriële Groote Club. Ik tref Thecla bij The Roast Room.

We kletsen bij tijdens een flammkuchen en stiefelen naar de RAI. Ik ken de ruitersportwereld niet goed, maar ik leer van alles: een rode strik in een paardenstaart bijvoorbeeld betekent dat het dier nog weleens een trap wil geven. Ik neem afscheid van Thecla, maar beloof

later weer terug te komen naar de RAI. Ik loop naar mijn fiets.' — **19.15**

UUR 'Het regent ontzettend. Ik heb geen zin om als verzopen kat bij de Groote Club aan te komen, dus neem ik een taxi. Wat overigens een leuk gesprek oplevert – ik ga altijd voorin zitten. De taxichauffeur vertelt trots over de opleidingen van zijn kinderen, en over hoe het voor hem hard werken is om een huur van zevenhonderd euro per maand te betalen. Hij is tegelijk benieuwd hoe ik naar de dingen kijk. Ik geef hem bij het uitstappen een compliment. Een wijze man.' — **19.30 UUR** 'De lezing wordt een interactieve discussie, over de vraag of het bedrijfsleven voldoende oog heeft voor de samenleving. Rutte deed vorig jaar nog een oproep dat het grote bedrijfsleven meer moet communiceren en transparanter moet zijn over besluiten. Samenlevingsblind, noemde hij dat. Het is een interessante samenkost met verrassende inzichten. Erna drink ik nog een glas met de economen en spring ik in de taxi terug naar de RAI en naar Thecla om het staartje van de springwedstrijden mee te pakken.' — **23.30 UUR** 'Het is droog en ik fiets naar huis door mijn geliefde Amsterdam. Eenmaal thuis kan ik niet meteen slapen. Ik ga met mijn dagboek op bed zitten en orden mijn gedachten. Het was een typische dag vol reuring, Misschien ga ik zo nog even lezen. Naast mijn bed ligt nu *Veel mooie woorden* over Etty Hillesum, met gedichten die ook in haar dagboek voorkwamen. Of zou ik nog tijd nemen voor een Poldarkje? Ik durf het bijna niet te zeggen, maar ik hou van *Poldark*, de Britse kostuumserie. Hoe noemen ze dat ook alweer... *guilty pleasure*?' ●

'Verspil geen energie
aan negatieve situaties of
dwarsliggers'

E DRUK

